

(کلیش سخن)

اثار کنگان بك

(مقاله)

و جاب ابتدا ایفا اوله قدر نظر در اکتب مصر جلا به تغییر و جبرین مدعی بکار
بعضی تقریر ذی انبیا و کمال فصاحت و بیوغت بوزنه نه سالی سخن و عجزا احتوای
کتاب و تائید خودیسه و لایق لایق بطریق عطر و فرم و صاحب دیوانه و مدد لایق
کافه و علم ساری عهد و بیست بسندی و کتاب و عهد ادب لیب معارفندی خودی
حکمت مزاجه جلا به انسا و ساد و کتاب کواکب میوانه انفاضل کمال فاضل
نظر اسرار کلام و تجوید کلامی و بولای هر بولای کفایت به افق و خودی
سخت زیدل نوال کلام قریح میگویند نه بحر مدق او را به بر تان حکیم
و محمول نور دیده ای او را انارک سماه جمع و شره حکمی که و نیم
دیده حق و اضواء و اخلاص مقبوله تحف خدمه او را همیشه بنام و جزو فر

جمع و ترتیب و نظاره ادبی از به عهد و تقیغه صفوه مودت و راتنه انشا
نقدی و مدینه سخن و فرقی بیوی بی و بی رخصت و صافه و انانیه و مدد لایق
اقدیه نیرایب خدا و زکری غفره به و بی غفره و انانیه و مدد لایق
و ظرافت و عود و مدد لایق و بی غفره و انانیه و مدد لایق
از هر طریقه و سالی و انانیه و مدد لایق

صورت مکتوب

کندم کمال نامه بری قرانه مدینه و مدد لایق و انانیه و مدد لایق
تسلیت و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق
ایا فضل و موفقیه کند شکرانه ام و مدد لایق و مدد لایق
نام سیدی و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق
طوبی کمال بی با صافه علی کمال و مدد لایق و مدد لایق
و قربانیم بجه و انانیه و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق
نور انانیه و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق و مدد لایق

اگر چه کفایت منحصرا در استیلا و طاعتی پدید آمده بر مملکت سرقی اعلا
 ایلیسم عالمه بخیر - کفایت که بر خیر و صلح است بخانه روزگار و یادگار و پند
 اثر که بخیر مندرجانی مانند سجد بر سوسانه و خال سر و پاه زمانه بخاک
 کفر و چاند - آبا متعلم اثر که فصل قه در اند - ای کمال بحکم زانه جمع
 انصاف است مردانه و قدر شأن انصاف به برای بنام روی و حق هر کجای توفاه
 زانه بهر سوزنده کوردم صفای هبته انصاف و عیانی صلح صافی
 دینا و بیکه بهر بیستاده اعدا و بیکه علم به جاه و کوه کده
 فخر در ایام اولدم متوجه که اخلا کرآمده و هب متوجه علم
 قیسه اراده زنده مانه هلا سانه که تکرار به با نیا و اولدم دند
 کفایت به اقص بر ماه - اولیکه فواید صفای ای سببه بخیر زیاده و صرنا
 دوشه در به محتاج هبته که زایدی آه دینا که هر قنای طالعیه که کورم
 هب افغان و کده از اقصای کورم بود هر دوزله بود که لیا خرا اولدم
 انقلاب و تبلا - ناهو اینه هر دم بر نده مرتبه با سوز استند و بهر حقیقه
 نظر اینست مدد دل و جاهه ارفع شرعیا نه بخیر بولور در دگر بود و دردی

سید

سید عاقبت با خست مفره با ننه نزار کور یوز بر کوزی کوزی بر نکار سنی
 بنامه جریغ ابد آینه پاره دیوار بولور دود برورم ناز و اند بکشد بکوه
 قره کورده بجرم مکه کوه بود دود نزاره با قافه بر کوز بکوه مور و صاف
 بوده اولور - آینه بویه بکاه غم بویه برودی اند کلا اغفرم کورم هر نه اسم
 اهد دل برینی بیما و موفقه انصاف اولدم به هبته بافت صفت اولدم اوزده
 او غریبه شانه سببه بر ساید برتی با نوب نظرگاه قدر زانه قویع و کت حقیقه
 انابه اولدم زانه بیکه موفقه و موفقه قدر زانه و کله - سابه ادا و لایه
 معارفه سابق یوفیه زانه از انکه از انکه منافی اولدم به هبته زانه بر صبر و شلو
 برادیه جوانه بود بر خنده و موفقه حقیقه قیاس صده مکه مطه و مینه
 مرصع شایه بود فارم دردی و غریب دیدن اولدم بر نده به نصیرت کورم
 اوزده عیلم داشت بخیر و سوبه حال عبودی سرقی به جاهه ابد قبول ایده ی
 بر میل قدر از یغیون هر خانه و قورم کده زبده پدی شرح بیکه در دانه
 در دست با کورده خفیف بیکه در عیله اولدم لفرقه صغیر صغیر
 ایسم او کفتی از اینجه اولدم سینه ایی انچه صکره بود در دل شسته
 رفابت اییه نرجه خنده و موفقه به اقصای سینه کورم اند دایله معافه

تا چنانچه اوید بر سرده صبا ایمنه در دل آن جهانگدازی یوازشه ایدی
اوشه نازکی عالم خربانت آن صعب بر طرفه سوله ایدی قدره دنیا فلکده
نکاتی صادی صوفیه منه صکره اجبابه اجبابه اوزینه بر حقنی نظر غنیه
صبا ایمنه به صوفی برابر کوردی متکلم قدر انبیه سوره ها اوزانه
صوفیه بوفه باسیدی اول نگاه دوازده فصله راضیه و غنیه و فیض کتیم
نزهت ایمنه به صوفیه که اول بکده قطع در جاده ایده در دینه دو دهر دیو نوال
از دینه اماده ماغده اشترا بولم بکده بیانه دود و صفای برینه قاع عالم
و کده و تقاضای فرقه برینه کجاست آن صحرای ایدی نه یون صحرای که کده
کلچره عاقبتی دغوره ایلی و قدر دید (علاقه مترا میفهمد بر سر آب
بر سر خند) کی زنده و عاقبتان سوره دینه بقیه اهل فردی نه یون غیری
اقتضای که سینه صوفی بولم جاده سوره خیر نخستی اولوب حقنی قاده تو کوردی
زمانه در به مودید مقامده بر کوردی سوره منتها رانی استی نه غریب غیبیه که
فصل دینه منه اهل کوردی بولم غیبیه سیریه داغ اول منتها حقنی هر کده اول زمانه
کنا قوه کفانه غلبه هضم که بولم برین بیدیه اول ملولری غلبه یون یون
کفنده مندا اهل ایدی ده غیری سلم تقضات ضایع یوکا بر بایسته قد
هیفا صوفیه ادلیفی ... بید به خولهی اوسید ادر بادل بود درم ایمنه صلا

دیه بولم ایمنی زمانه باند (کندی کریم اولوبه بلحاظ حشر دینی) مطهری ص
نکاتیه آنرا ایدی اشته بد حال اوده رضی لهم دردی و غریب ایدی دنیا بولم بایسته
کوردی که سینه صبا حقنی کساده و صبا نه خورم فیه نه دوستد مرتبه صافی
نزهت صافی بایزه خنده حقنی غلبه به فاکه بر بولم صوم ضایعه کماله
قائمه ملایه اولوبه بر بولم حقنی غلبه و صبا صبا بید ... اشته بود
بر غریبیت اقتضای که هر دیو تو فیه بد بولم اولوبه دوزخه سینه غلبه
عالمیه غریب جاده فاقه و بکده قدر و فانی خبر دینه بر بکده غلبه
نام برین بایزه بولم شد اویان دانه قلی کی در باند اولوبه اهل انفا
نزدنده عقیده بر دین جسمی اولوبه بید بایزه قوتیه بیدنی فاضله بر بایزه
سینه نه اهل برینالی بولم کوردی دین اولوبه که اود و مقصدی اوزنخ اولوبه
بار خفوه بر در دلا اولوبه اهل ایدی صوم و تقوه اولوبه تقصیریه و فقه سینه
عقد و سینه صوفی صوفیه منقاد ایتونه کوردی بولم بایزه بایزه
و طرف منجمع الحجه و کشف غمزه لرزه نفس ضایع برین بایزه صافی حال ضایعه
رضی شکر و تحسین کمال اولوبه فیه قاده بایزه اگر صبریه صوم و بادل اولوبه صافی بایزه
وال آهوب بولم حقنی تمبه غیری در جهت بوفه

(عالی بابت رسد کریمه بود یعنی هفتاد و سه مرتبه ایستاد)
(فصلیه تقسیم اوقات عیبه)

(اصول جنت صریح اولی فرجه برقرار اولی بنده افسانه و کلا برده افکاره و دله)
(دایره شریک در جوده مدینه و به استغفار) (و متعلق گریه) نورین
صدیق علی بنده استغفار اید که میخیزد و دعا میسوزد و صوفی علی کل
عالم علی کنایه در صوفی و در عیبه استغفار (در غیر مایه و زها بکلاه شه
روزها با سوره ها همراه شه) مثلا ایانه تا آیه و غیب عهد کسانیه علی الحزبه
و الفقه بحرقة و بختی استغفار و در واره) فقره سوره غایبه اید از غری
استغفار که کف فلم مدغم و فکر لایه اید و غم اید از غم و دلیل نفوذ تقضای
طاهر اعتقاد و جازم و طبعه و نفوذ فیوه دعا صوفی به یازم اید بر دین و مال
مادی و مروه صوفی علی کل فقه عیبه استغفار که سبانه نظر صوب
قریه و بیانه جواب التفات فریه و کل ایدی مضمونه در جلد اولی اید لغزها
تکرم و خدانه سبانه شریک های قبل و طایفه سید علی شریک مایه انباده
بال بابیل اید احسانه محراب که محیی انسانی صحنی سوسو آرزو و دگر
کرنه ی بیام و صنی کوکوب جستجو اید مردانه الفقه با خود لایه و جواب

ذهبی

صیق ایجابیه رسوخه و خنده یا کبود تر که بیاید و در واره و بیانه و بی
دوخته اید غرق نشانه بین و خنده نصف الموصد یعنی منضمه
المردود در واره و بیانه سبانه سبانه کویا که نمیند قابل تعجب
تتویقا نظم اید در الکتاب صوفی جوده عیبه شریک اید اولیانه
کتاب با خود سوز آموز بای زمانه و صافی بر عیبه جابجده است
نزد هوسه انباده ترغیبا در کتاب عیبه قلانه نشانه هوسه عیبه انباده
فی فی غیبه اید نفوذ بوقوع در واره سبانه کویا که میاید فقره فیه
اوتدیه به شیخ طایب انکرامنه با خود بایه صریح بیغ الحقه به بیغ الحقه
صاحب انعامه حر و کتب سبانه ایثار سبانه و بیته عیبه محلیه انصاف به
دینک صفا که میانه در عیبه اخراجه بری نفقه و مناسی نازه و طری
تعبیه و قبول ایجابیه عیبه واقف نبضه فلم فوله آناه و کله
باغ و عرفانه انماره نظر قطره مد غیر و هیزه مد و ضایع اید جاکر
کینه لایه کوره ندر غریب الجریانه انفا و طرا بهای بیتری توجیهه و الفقه
زیر کوز اثر نه صفایاب نوسه و شکوفه غیر برورنده عطرسای
کام ز کام بوی اولویه قریفه شکر سبانه انباده ترفی و توانی
نوی عبور به نصف ناب و فوله اید اید بکند به قولی نادره راسته انصاف

جناب فیاض مطهر بحرین بصورت با خود هر صلی و کارم نظرد و موفیق بود
 جسم جسمی درونش ترتیب از اجزای ساده و سستی از یکدیگر حکم ایجا دود که
 نظام حقیقت خود با فخر و به مشغول خبر در این مختصای از خود کند نری آدم برین
 قوی در این معجزه معجزه اندک و در طبعی ای بی انحراف به دلایفه
 بودند محترم و محبت او به نظر صانع استریف مضاعف غفرانه در لایحه محله به
 بر وضعی ظاهر عفو و قبول او در حق بنیاد یکین از برای بزرگوار و به
 دیگر نماند و نفسی حقیقت خود در صورت نیکو که بنیاد اصل تا تنهایی به
 در صبر ز این عفو کفایه صیقلی ای ایله به برای بجای سر مندا قبایل
 و فحاشی جوید رعای مقدسه اندکی فائده او را در هر یک از این معصیه
 و زینت و استواری بیاید که تقصیل یای دانه و نه که در اول
 و حسن و صفت عبادی که اینها به امتیاز میاید و مامور به یکدیگر میاید و اینها
 باز از طرفه و بطلان و حاشا حقیقت و بی در اندازند

(بر ذات انعامه بنی قدر انعامه عربیه)

جناب فرما تقریای فله صیات و معاصی مادام که در کلکته ای و اقبال حقیر
 ما رجوع الیه صبرانه به قریه نشو و نمای بیخایه یوسه به درم صفت
 و قوام انجالی اداره و بیکی ماضی در استناد رفاه او به هر یک از ضای ایتی

اگر چه شواکه تحمل کنده نعم ابدل انعام لطیفه بخودیت قبیله به اده مد
 تحصیل بدل ما بتخلل اولی ایی لعلک بر یاد طرز قانده نماند نشانه
 قیامت اولی و رفرد ایی اده بو کرمه و بوی کرمه کی نانی رفاه حال
 اده به مایه دلخی اقتدر به شرف کیده به عباد ایی لم به به وفایده سایه
 یکسوزایزه نانی اولی نعم به غفرانه شربده به مایه ابراهیم و رفرد
 ندر ملک اولی نعم تر در محو در احمیدین اظهر و به معاش زمانه
 مرهوقه بالغ نصاب نفی و بعضی و عدلی اگر میرید منوره ایله بود قف
 ملکه ناکر ظهور و بی باغب بر بیانی شعور اولی و شو ضلالت به بیجانب
 خفیه به استقامت عشق ترتیب به بیتر ضعیفی و بی به تقدیم عینه به حقیقت
 و کائنات به قنیده به علی بنی سحیده به به اولی قریه اسفان
 او به بی در اول سلیله مبتایم اصل حقیقه مایه مادام که به به تنه و بود
 عجزیم زین او به مضایقه و بر بیانی عالم افزه راجع و هر صونید اداره
 و نفع یکایم خوضن مایه کلکته و در ارضی ظهور به بیلی بتواند به
 جامع اولی غفرانه روح اصل در دنده اداره بابا احسانه باب امضیه مایه
 و رفاه انجالی کافه نسبت به تیزین الی مقدسی و محرمی عیدیم مدینه نقطه
 اداره و مضایقه به صیقله قنیده نیایا مایه مایه محو و محاسبه به نیکای حطرب
 مایه و ای جناب احمیدیه ایی به الکتاب و بوی به صغیریم قانده شواکه و معاصی

سلسلہ تہری

کتابخانه
 کتابخانه قلمی هر وقت و سانی انواع سرد و فوضه از قلمی یوسوه و قلمی
 بیخیزد باد ه سونیه افتد مقررینا عهده بود موقوفه ای مسود و دونه
 ایمنه تبریک ایاماده قورن مصوبتی و نوریز موسم مبارکه در بای رسم
 ترنیم قلمی در مسودیه اولیقه و بوجه کفاله الی عینه عیسای کولیک افلا
 خفتن لایزاله دانه جبهه لغت و اضافی ادب قورن ان کوهه بنوعی بنوعی
 بولیم بناد اوراقه زیر کرمه مصوبه عقیقه هدیه بزرگ مسود و
 و به بوقوله قوی و کولی و لطف و صافیه شرفی از بقیه ای و کمال نکر
 تقدیم نموده چنانچه بدیم باقی از روز

مکتوب

۲۲۲

شرف

11

[illegible]

[illegible]

بنایه خارجی نه اجزاء ایجابیه که ذکر اوضه دارند معاهده شده طوری
رویه بود و برین قضیه سفید نه عقیقه شده نه تخمیه کی موجب
ابر از تار شد و رویه انجمد

اول و آخر حال و عالم ناطق و جسم و جانم مصدق اول یعنی وجه دیوانه حضرت پیرزاد
قدح و قدحی سقا طبعه خوانه احسانه اول یعنی ملا مور و ده صفر و کنز ادب
پونز ناخیز و خضی صفا برود بیافیه نعم بیفایه جناب جوانداری
و نر نیکم موانه بی نایب حضرت شیرازی اول و ده در یکم دیگرم انجمن آستانه
خلود اقراره حضرت شریف الهی عبودیت موصود و مقصود اول و صیدله بحر کمالی زعم
و استقامه معلول بر روی و عظیم لطف و احسانه را حکمندی موعود اقتضای
برقانه خضی احیای حکم نام ابراهیم مکارم علامه نه بنی بود و طه زاده وادی
عظمی فیدیه مد غیبی یافیه و استقامه موفقه و بسر اول یعنی تقاضا فاضله ابراهیم
بن نوری بدو صفر و چهار کتبه مد حیدر بسر افاضه حیدر بهادری
و الله الحمد سبب سلوک حضرت ملک ابریم روانه زاده فاضله بن برطف اول یعنی
ب. ن. خضی اضافه مزینه خوشنیده و سادمانی ایدیه زاده و ایدیه خضی موصود
و محسن اول یعنی و هیدم کمال سروریه و مغویه قیب و قلاب عارفانه استیجاب اید
ارای فریفته تحمید و تشکریم دوم و دهم قلوب و الحقیقه پونز یحییه افروزه

قصه و کورده مرکب و جاکر خاک - ایله (خاشاک نیردل
 دریا کز کش مد لوبی مجر توج بحر خبیله مواهب عبید و نبی
 بوجده صوابه از مع اصانه و عرف اوله ادره شایه و کز
 بر پیرد شحات انتفاء هر چه عفت ششاهی بکده کسه
 واقیف کورده هر لطف و احاطی بر میانه تازه اولیغی مسلم
 ایضی کورده انزوم بوناده فویدنه کوره یک انوی لطای
 و غایبه کفایه فیم اولیغی و جلا و جانا معلوم عیدم اوله و بر عید
 موی بکده قول غیبه ارفه یل و نط - زیور صیفه جیام
 و رونق غیبه اوقاتم اولیغی و جیم بر نغای و تقدی عفتی
 بیز و بطور عبیدی اولیغی و لی غنیمت صیام سکنه علی التوبه
 و هم نه از قدر خیرین سبیل زنده فضا فضا نهید به
 نو کز عرونی شانه و نه از ساه و کوه و جلا ششاهی ابره
 نابرد و فیم نه آفتاب بی جلا نیاید کابیه کورده
 بیخوه غیبه نیاه کفنه سیه سردی کفرالین نقاباً و نوبیا خاشاکه
 بکاه و خاتم و تاه ایلی عول و فروخته نادیه و تار فویدم العز
 و انصو اری و فیم تکره جله و جابه فنیغی معلوم و نوری
 بولیده زاده و المینه بولیده و قد عاید به موفقه و لیه - و

تقدیم او نه از طرف و فنیاده هبه هفتاده و فویدنه سلف عرمنه بولیده
 و غایتی سول و منای تاه و ادره اقم

ما بهر هیچونه تذکره

معلوم عایدی بولیده ادره جاکر بیقده ایله ایله بکری فویدنه سی و بولیده
 هی بولیده فقه ربه اوله و جلا فقه اولیغی و فقه فقه بکری بکری سینه
 و در عید دلم کفرات عا جانه و قاضیه فقه فقه بکری و فقه عیدم
 اوله غایبه فقه فقه انقضا بکری فقه فقه بکری و فقه عیدم
 با عایدی صادر اوله فقه فقه فقه ایله ایله ایله ایله ایله
 آیدی اوله فقه فقه ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 دور صاحب انیره رت فقه فقه فقه ایله ایله ایله ایله ایله
 اجده بولیده الحاکمه فقه سیه بکری ایله ایله ایله ایله ایله
 انی بکری ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 عید بکری ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 دُرّه عید عید دُرّه فقه فقه ایله ایله ایله ایله ایله
 کال عید و ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 صره ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله

اولی ماکه مبارکه رخ ادا اید که اگر عزم و فانیعوب او را در فالو سم و آله باشد
 کثیر الحاح مدله جفته دنیا می معور اینده صری کس شوق کتب قد تنص با فقه مضمری رخ
 ایلا که سدری تکبیل اید اخروی عافیتی معور بود در جعفر و فطر عفو و منفه
 الیه اید که عورن میسر بود از تعویج بر دونه حکم قیوب حقا و قضا و عو
 خیر بادشها برید تکبیل نفی ایچ که علی کل تقدیر باشد بلامکه قودله حفر انفس
 با شمه صکره فیله دم سبی کی وجود بکلامه نقای نفی اجبا و کانه
 سکه باده زرنه شایه و دوی ابرو برده صبی بدید احو صید الیه

کذا

سایه هیولانه خفیه کتی سانه حانه رفیه اجاده و غنایت و نظر نظاینه
 لطف و الحظه ادراک بکانه صدقت کانه کاف اصول رضای میله ارتضای شهاد
 فی صبه بدل ماحصل و سحر مقدر به این فریضه ژمه عو رنده ادلیفی ملالو
 خود بحر بیکره اصف فعبده نه غریب خفا و نظر انتفاء و غنایت و شای
 سرو و مقدره ادر عبادا صد قدر اعتبار رخ شکره ایلی موهب عزیز نه
 ادی و اجه نکره عجز و قدر ادلیفی رخ دانه و تقیه عمری اخویو
 عرافت بقی بنه صحفه دل و جاده ایلی کلی بهی و لغه ها به نفعنا حقیر
 زار کردی صفای تاجه ای و وجود بود شری بی صری که هور دانه ماه
 سیر کونه و قن عایجه خدق غبطه فرمای اها سره جلایه و شیل اندیشه

در سید عیوب کاف بکانه شکر اید صاندره رخ دای صفا انفا کبریا
 نقل الیه بریدنه فطر بریده کایه و کلامه ایلیه

و نه اید بر زده شکر

زاده بر خدای خفیه دایره شایه هدیه تقی سانه امطاف نایب
 اولوب و لو کله ایلیه کعبه عکرمه ندرم و بر نیانه کس عهده کله
 کی انشا اولی صمد فاما طبعه حج شریفی مت ایله فقه خفیه ای صمد
 اولی قدر نه کاف اهل ایمان و صوب عوایه خیر لک ادرلیفی ملالو شکره
 مقدره انید سندی رخ بونیاقه اولوب الحاکم هذه عبیه خفیه رخ
 ادیولک بویلی اولی فقه مت ایله فقه خفیه تقیه شایه رخ بونیاقه
 کی برشته روزگار عه و بقیه نه غایب رخ مایه بدین کله بدین کله
 قاع نه انبعا به عه تقیه بنا بوی شکی نسخ شایه بنه تقانی
 باعث جاده و کتبخانه خفیه دایره وضع شایه کوزینه بنا و فخر
 دایره ای حضوره شکره روح و ای الغیبه نه اولی انکال ای عهده تقیه
 بات و به افق خفیه و فانیعوب بر فانیکاری قودله هدیه شکره و خودی
 بنطانه نویسم فقه ایلیه شکره نه بنطانه عهده انکساره و ای انکساره
 مشول بویلی و در و نه فخر رخ مت ایلیا فخر نه مع کعبه و فخره
 قریه قبول فانی خفیه عهده و ای مدد ای دل و جاده بنایه و فانی رخ

[illegible]

کندا

و ملک ابدیام نه و لها بیهوشی انقدر بنده بکره متفق می زند کا بنده
اولد نجاره و تحساید جری فورده نتسم الکله وقامت
ضعف اصحاب من برفانه ضعیف فاسد زوکارید بکله دفعه مرخصی
طرف مستند نره برعانه درود الله که یکباری توهم یافتی و چون معنوی به
امداد وردی و برتری ایام بهر مصلحتی ان بنده دوزخ شجاده ذیله
حواله در دفعه

三

مروتنام و فادانه كز و اوهوب اظهار تعجبند و اشار به پير پاره
بشبهه در محو و مبسوطه هم حق مانند اوله سكر الله در مان ادهر
يا ابرار و هني فواري فغناء مه نبال نصره اذا اصبحتي نبال نصره الفضل

عالمی فصلی که در این روزها - ناسو و کیم از یکدیگر خبر صرف سرد
مردم مردم کافر نیست بآید نوید ارباب خود اسم بخاری و حوله
هفتاد و نه بخاری و نه نفره اسلام قد ضاقت علی مرضی بخاری و نه
لا فاقبضی ابداً یورق و دعای مستقیم یعنی حال برسد علم به
بریت و او نه صد نفره و نه دهم و نه غفرانه است و نه غفرانه
مخاطبم و از عیبها و خطاها و از نه صد نفره و نه دهم و نه غفرانه
و نه غفرانه و نه غفرانه و نه غفرانه و نه غفرانه و نه غفرانه
است به حرف بیست

کند

د فریاد بی کردم و فریاد سی نیست
کویا که دیده کند کرد و نه
کی نیست از هر جهت اضطراری باشد و هدم طولی دکل
حرفه صافی زاده و اکثر مرده و آن بنده فطریه بیایم
دو تن و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن
صالحی از بی بی کی بنیاد و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن
بها و تقاضا بیایم و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن
عقود عریضه و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن
و تقاضا بیایم و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن
بیایم و هفتاد و دو تن و هفتاد و دو تن

معظم فضله کن او را فرغ خود را قدری خطری سوله و درازی
جایه هم

بزرگبانه باز دینی مکتوب لطیفه

سپاسه سیه حاله نظرا بر نه بند انقصاع مکانه و فوخته طوری
ظرایه مکمل جگرزه و فاسد دیش استر سزا و قعا ارمطانه و پونه
بنوبه قصورم بوقد در هم مکه طوری بی فانی و اعتراف به هم و بنده
مزد و تکانه دم وار در که بدنه قوس سز و غی انصاف بود و
قضا اعتداله عدل بود در طرف عقیده مدد سخا محو اوله فیکله
شبه بوقد حق اوج نه مقدم بود به یعنی فرمود مکانه و موافق
طرف جگریده و قوی ادعا بیوی مکتوب و مقصد اوله تقصیر است
اکثرین است اسباب صقیفه و صعبا بر نه در دنا اوله فیکله
معدله علی مقدار زقیم و تعداد اید قد که صوبه و موازیه شیه
حقایق حواله اید بیفص عیبه قوا ایدیم مکه هر نقه ضامه
حکما فریه هنر ویدری حق رفه و نیوا صوبه بدیه اعتداله
مقدار اولی سلبه دخی بهر علی قلب لیری صوبه مدد
اولی بی بی اید و با فوره بر جابه فاطره مزوم
کله مکنه در کم کوخی که ظاهر دل اید است با کوی نمک
ایده ناه باز کت مدلولی دزده لمع لطیفه اکتی و جره

بهره

در مک قبه به بخود عیبه فیکله تقسیم اید صوبه باری بر فیکله
ظرایه سونه اندر موافقه فیکله اوله سز ارفقه به جوبایدن برانی

اوسه یازدهم دیونا فیکله تقسیم مع کذا اول زمانه بند و فیکله اید
قربانیه اوله فیکله اکلا مکه بوند بهید اوج نه دخی عیبه کوند هم
ینه بر عیبه تمام کزه نائل اوله صوبه بد رفه رفه اوله بد هم کوصده و لا
عجه اسیر سخته صقوله فیکله بوموند کشته دست نیاده و لینه
بر وجه نمک اید بیکله فتح باب مکانه محو بر وید دخی عیبه بهید
طرفی دوندیه سلبه جبه بر ناب روضه طعنه انتقد اوزر نه
ایم ججه نه نفا بد رفه علی قف غفلت معین صوبه طفه غریبه اید
مفر کوه و لغز ایدی اوله فیکله باعد روی خیکای لغز اید شرفیاب
اوله اقصای مددی بوند فیکله سبویه نه ای زقیم و کوند سوله تقسیم صوبه
عطفه صوبه قف اید نه ای کوهول صفایه صوبه و بدیه فرو اید کزانه
ایده لغز نه متع انقاصی با نقای اید مزوم نیوا صوبه اید و باب دونه
اصبی دزده حفظه کزیه دل و جاده و کزانه و کزانه تقاضا و تقاضا
بر خا شتر اید اید به صبر و صوبه و فیکله دست کوه فراخ

نظره آتی بی ایراد باشد
 بر صواب فیضی بنا چو طائر بوناده
 معنی فوقه مکنه ادبیا به معلومه
 اعضا نه معلوم اگر چه با فضا
 تعبیر و تفسیر میر معنیه
 معنی از مرند به مبارکی گوینده
 بنظره و قدره نه آید

افسوس
بر درخشان آداب تصور آید بزرگ غایت مستند معظم در یک مبدی یکری یکری به قدر
طبیعه سبب او نور سبب این دقت و در هر مبدی در این افضل در این بر این و مطلق
نه بولده فصل فصاحت و بوقوع اقتناع حکم این مبدی در این به بیور صوره
او مملکت موقع مکتبی روشنتر بزرگ نور و قیفه بونیفتم موقع مکتبی بزرگ مکتبی
اینکه او بزرگ

سُئِلَ عَنْهُ اَيُّ اَيِّدٍ مَكْتَبُهُ دَاخِلُ الدِّمِ اَمْ طَالِبُ عِلْمٍ صَفِيْدٌ دَاخِلُ مَعْلَمٍ صَفِيْدٌ دَاخِلُ الدِّمِ
اَقْبَرُ
مَكْتَبُهُ كَفَايَتُ فَعِيْلِ دُفْعِ طَلِبَةٍ اَوَّلَهُ جَمْعُهُ بِرُجْعِي دَرْجَمٍ بِرُكْنٍ صَالِيَةٍ يَلِيهِ
بُوْنَدِ شَفِ بِرُكْنِ شَرْفِ حَاثَرِ دَرْجَمِ اَوَّلِهِ دَرْجَمِ دَرْجَمِ اَقْبَرُ حَاثَرِ مَقْصَدِهِ
اَنْدَهُ بُوْنَمَنْدَهُ اَيُّو طَلِبَهُ

است به کفر او سر فود و حد و ادخه کدم به کف حد قبول به سطر طه به م
 به مقاصد به سطر فون بود و هایش جو به نایب علیه به موقتی نیماهی نکر
 نکر اینهاست نسبت بعضی و فی مقصد او به ضمیمه به مفاصل

22

مالی زکبه و خجای رتبه بود و دعوت به اقامت تزیین
 تحریر به بریفه حقوقه شناییده است و سهم دفع ارجح
 محبه نص کوکل سرمت انیبه مقرر و مادم و مدد و ملاک
 کر ماکرم دنتی بجام فورم انفا ایه و یو طاه محانت
 و انفت صافیه ملک نوع انجذیه اوله و قربت رفیه
 کونین محفاه کهای متانتند برهه و جنت عدا یلمه اولیست
 بیانیم بیا رضای سر مری و جری محایه رفیه بیه و حفظ
 الهیای عیسی رجا و ترهه داری رتکار بیری استقا
 ایدم

رفضا نه جوی احسان کار بیکه ملای مالی نامه بجان توچه معایب بیری
 مانده بیری بجه و ششم اوله توغنه و عطفه بجه قانو و به حد
 سوزنی بجه و بیری مری از اهل و بودنی نایب اریقی نایب
 سر عیسی نایب و دایره کریم اوله صدی دمی اوله عطفه اوله
 حرقه ایدری اصل رفصم صیقه طاه ایدری بجه بودنی عیاره انجذیه
 بفا نه مظهری انما ایدم باغ و مدام سوزنی و نایب اوله و در اوله
 عطفه

خود را اصفهانی

سعادتمند و الفهم فقه مدبر

[illegible]

صيف جبانده زنده الحق اجماع و ناميه عارم صحت
تقديم اسره جبانده اتفاقا و با به روضه حقه و ليله